

สารของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16

ในโอกาสเฉลิมฉลองวันสันตีสากล

1 มกราคม 2006 / 2549

สันติภาพ ดำรงอยู่ในความจริง

1. ตามธรรมเนียมการส่งสารวันสันตีสากลในวาระวันขึ้นปีใหม่ปีนี้ ข้าพเจ้าขอกล่าวสวัสดิด้วยไมตรีจิตและส่งความปรารถนาดีมายังชายหญิงทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่ผู้ที่กำลังเผชิญกับความทุกข์ทรมานอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากความรุนแรงและความขัดแย้งที่ใช้กำลังอาวุธ คำท้าทายของข้าพเจ้าเปี่ยมไปด้วยความหวังที่จะเห็นโลกที่มีสันติสุขมากกว่านี้ โลกที่ปัจเจกชนและชุมชนจำนวนมากยิ่งๆ ขึ้น ต่างอุทิศตนสู่หนทางแห่งความยุติธรรมและสันติ

2. ก่อนอื่นข้าพเจ้าปรารถนาที่จะแสดงความรู้จักคุณด้วยใจจริง ต่อบรรดาผู้ที่ดำรงตำแหน่งก่อนหน้าข้าพเจ้า นั่นคือ สมเด็จพระสันตะปาปาปอล ที่ 6 และสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 ผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ส่งเสริมสันติภาพอย่างชาญฉลาด ท่านทั้งสองได้อาศัยจิตตารมณ์แห่งมหาบุญลาภ เป็นเครื่องนำทางในการไตร่ตรองเหตุการณ์หลายๆ เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นในช่วงที่ท่านดำรงตำแหน่งนั้น ว่าเป็นเครื่องหมายแสดงให้เห็นถึงการประทับอยู่ของพระเจ้า ท่านทรงห่วงใยอนาคตของเผ่าพันธุ์มนุษยชาติอยู่ตลอดเวลา ในฐานะผู้ประกาศพระวรสารอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย พระสันตะปาปาทั้งสองได้เชื่อเชิญมนุษย์ทุกคนเสมอมาว่า ให้พระเจ้าเป็นจุดเริ่มต้นในความพยายามของพวกเขาในงานเพื่อความปรองดองและเพื่อสันติภาพทั่วทุกแห่งในโลก สารฉบับนี้ซึ่งเป็นฉบับแรกของข้าพเจ้าในโอกาสวันสันตีสากล จึงมุ่งหวังที่จะดำเนินตามแนวคำสอนอันเปี่ยมด้วยคุณค่าของพระสันตะปาปาทั้งสอง และด้วยสารนี้ ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะกล่าวถึงความมุ่งมั่นของสันตะสำนักที่จะรับใช้งานเพื่อสันติภาพอย่างต่อเนื่องต่อไป ชื่อเบเนดิกต์ ที่ข้าพเจ้าได้เลือกเมื่อวันได้รับเลือกให้นั่งบนธรรมาสันนักบุญเปโตรนั้น เป็นเครื่องหมายในการอุทิศตนของข้าพเจ้าเพื่อสันติภาพ ในการเลือกใช้ชื่อนี้ ข้าพเจ้าประสงค์ที่จะวอนขอนักบุญองค์อุปถัมภ์ของยุโรป ผู้เป็นแรงบันดาลใจแก่อารยธรรมสันติภาพของทั้งทวีป และพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 15 ผู้ประณามสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ว่าเป็น "การชนฆาที่ไร้ประโยชน์" [1] พระองค์ได้ทำงานเพื่อให้ทั่วโลกได้ตระหนักถึงเหตุผลอันยิ่งใหญ่ของสันติภาพ

3. หัวข้อที่เลือกเพื่อการไตร่ตรองสำหรับปีนี้ คือ *สันติภาพ ดำรงอยู่ในความจริง* แสดงถึงความมุ่งมั่นว่า ไม่ว่าจะที่ไหนและเมื่อใด ก็ตามที่มนุษย์ทั้งชายและหญิง ได้รับแสงสว่างจากความ

ดงามของความจริง เมื่อนั้นพวกเขาก็จะเริ่มออกเดินทางบนเส้นทางสู่สันติภาพ พระธรรมบัญญัติว่าด้วยพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้ ซึ่งประกาศใช้เมื่อ 40 ปีที่แล้ว ในโอกาสการปิดสมัยประชุมสังคายนาวาติกัน ครั้งที่ 2 ได้กล่าวว่า มนุษยชาติจะไม่ประสบความสำเร็จใน "การสร้างโลกที่น่าอยู่อย่างแท้จริง สำหรับมนุษย์ทุกคน ในทุกหนแห่งบนโลก นอกเสียจากว่าทุกคนจะฟื้นฟูจิตใจตนเองเสียใหม่ และกลับใจใฝ่หาความจริงแห่งสันติภาพ" [2] แต่คำกล่าวที่ว่า "ความจริงแห่งสันติภาพ" มีความหมายที่แท้จริงว่าอย่างไร? เพื่อจะตอบคำถามนี้อย่างเหมาะสม เราต้องตระหนักว่าสันติภาพจะถูกลดทอนลงเหลือเพียงสภาวะที่ปราศจากความขัดแย้งที่มีการใช้กำลังอาวุธเท่านั้นไม่ได้ แต่จะต้องเข้าใจว่าสันติภาพหมายถึง "ผลอันเกิดขึ้นจากแบบแผนที่ถูกปลูกฝังไว้ในสังคมมนุษย์โดยพระเจ้าผู้สร้าง" เป็นแบบแผน "ที่ต้องนำไปปฏิบัติโดยมนุษยชาติผู้กระหายหาความยุติธรรมที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น" [3] สันติภาพอันเป็นผลมาจากแบบแผนซึ่งพระเจ้าได้จัดวางและปรารถนาให้เกิดขึ้นด้วยความรักของพระองค์ จึงเป็นความจริงแท้และไม่แปรเปลี่ยนในตัวของมันเอง เช่นเดียวกับ "การโหยหาและความหวังที่ไม่อาจถูกปิดกั้นซึ่งดำรงอยู่ในตัวเรา" [4]

4. จากมุมมองดังกล่าว สันติภาพเป็นดังของประทานจากสวรรค์และเป็นพระพรของพระเจ้า ซึ่งเรียกร้องให้มีการแสดงออกถึงความรับผิดชอบอย่างเต็มที่จากทุกระดับ ความรับผิดชอบในความจริง ความยุติธรรม เสรีภาพ และความรัก ตามแบบแผนของพระเจ้าที่สอดคล้องกันกับประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ เมื่อใดที่มีความไม่ซื่อสัตย์ต่อแบบแผนอันสูงส่งนี้ และไม่เคารพ "การใช้แบบแผน" ในการเสวนาซึ่งเป็นกฎศีลธรรมสากลที่จารึกไว้ในจิตใจมนุษย์ [5] เมื่อใดที่การพัฒนาคนทั้งครบ และการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของคนถูกปิดกั้นหรือปฏิเสธ เมื่อใดที่ประชาชนจำนวนนับไม่ถ้วนถูกบังคับให้จำทนต่อความไม่เป็นธรรมและความไม่เสมอภาค เราจะมีหวังว่าความดีงามแห่งสันติจะปรากฏเป็นจริงได้อย่างไร? องค์ประกอบสำคัญของความจริงแท้แห่งความดีงามนั้นยังขาดหายไป นักบุญออกัสตินอธิบายสันติภาพว่าเป็น*ความนิ่งสงบแห่งระเบียบแบบแผน* [6] ในที่นี้ ท่านหมายถึงสถานการณ์ที่ช่วยให้ความจริงเกี่ยวกับมนุษย์เป็นที่ตระหนักและเคารพอย่างเต็มที่

5. ใครและอะไรเล่าที่สามารถขัดขวางมิให้สันติภาพเกิดขึ้นได้? ในหนังสือปฐมกาล หนังสือเล่มแรกของพระคัมภีร์ ได้ชี้ให้เห็นถึงการกล่าวเท็จตั้งแต่เริ่มต้นของประวัติศาสตร์โดยสัตว์ที่มีลิ้นสองแฉก ซึ่งนักบุญยอห์นผู้นิพนธ์พระวรสารเรียกว่า "บิดาแห่งการกล่าวเท็จ" (ยอห์น 8:44) การกล่าวเท็จยังเป็นหนึ่งในบาปที่ปรากฏในบทสุดท้ายของหนังสือวิวรณ์ ซึ่งเป็นบทสุดท้ายของพระคัมภีร์เล่มสุดท้าย ซึ่งปิดกั้นคนกล่าวเท็จให้อยู่นอกกำแพงกรุงเยรูซาเล็มอันเปรียบได้กับสวรรค์ "พวกที่อยู่ข้างนอก... คือผู้ชอบกล่าวเท็จ" (22:15) การกล่าวเท็จมักเชื่อมโยงกับ

โคกนาฏกรรมของบาปและผลของบาปคือการได้ทำลายล้างชีวิตของปัจเจกและของประเทศชาติ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน เราเพียงแต่หวนคิดถึงเหตุการณ์ในศตวรรษที่แล้ว เมื่อระบบอุดมการณ์ และการเมืองอันวิปริตได้มีเจตนาปิดเบือนความจริง อันนำมาซึ่งการเอาวัดเอาเปรียบ และการสังหารมนุษย์ทั้งชายและหญิงเป็นจำนวนมากอย่างน่าสะเทือนใจ เป็นการทำลายล้างทั้งครอบครัว และชุมชนอย่างสิ้นซาก หลังจากได้ผ่านประสบการณ์เช่นนี้แล้ว เราจะไม่รู้สึกรู้สีกเป็นกังวลอย่างจริงจังต่อการกล่าวเท็จในยุคนสมัยของเราได้อย่างไร การกล่าวเท็จนี้เองเป็นเค้าโครงของฉากแห่งความตายอันน่าหวาดกลัวในหลายๆ ส่วนของโลก การแสวงหาสันติภาพอย่างแท้จริงจะต้องเริ่มต้นด้วยการตระหนักว่าปัญหาเรื่องความจริงและความเท็จเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน และเป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่งต่ออนาคตแห่งสันติภาพของโลกของเรา

6. การโยยหาสันติภาพนั้นเป็นสิ่งที่ไม่อาจปิดกั้นได้ และดำรงอยู่ในจิตใจของมนุษย์แต่ละคน ไม่ว่าเขาและเธอจะมีอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมเช่นไรก็ตาม เมื่อเป็นดังนี้ มนุษย์ทุกคนจึงควรรู้สึกว่าจะต้องอุทิศตนที่จะทำงานเพื่อความดีอันยิ่งใหญ่ และฝ่าฟันเพื่อป้องกันมิให้ความสัมพันธ์ต้องแปดเปื้อนด้วยความเท็จในทุกรูปแบบ มนุษย์ทุกคนเป็นสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน การเน้นความสำคัญของความแตกต่างอย่างสุดกู่ ชัดแย้งกับความจริงขั้นพื้นฐานนี้ เราต้องฟื้นคืนสำนึกที่ว่าเราต่างมีจุดหมายเดียวกัน ซึ่งเป็นจุดหมายสูงสุด เพื่อให้ความแตกต่างทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของเราเกิดคุณประโยชน์สูงสุด ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง แต่เพื่อความร่วมมือกันกับประชาชนในวัฒนธรรมอื่น ความจริงเหล่านี้คือสิ่งที่จะทำให้สันติภาพเป็นไปได้ ความจริงเช่นนี้ง่ายต่อความเข้าใจ หากเราฟังเสียงจากใจของเราด้วยเจตนาอันบริสุทธิ์ สันติภาพก็จะได้รับการมองแบบใหม่ มิใช่เพียงแค่การปราศจากสงคราม แต่เป็นการอยู่ร่วมกันอย่างกลมเกลียวของประชาชนในสังคมที่ปกครองด้วยความยุติธรรม สังคมที่แต่ละคนสามารถบรรลุถึงความดีงามเท่าที่จะเป็นไปได้ ความจริงแห่งสันติภาพเรียกร้องมนุษย์ทุกคนให้ปลูกฝังสัมพันธภาพที่ดีและจริงใจ ความจริงแห่งสันติภาพส่งเสริมให้มนุษย์แสวงหาและก้าวเดินในหนทางแห่งการให้อภัยและการคืนดี ให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติต่อกันและกัน และให้รักษาคำพูด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ติดตามพระคริสต์ ย่อมตระหนักถึงการดำรงอยู่ของความชั่วร้ายซึ่งคอยบ่อนทำลายและความปรารถนาการไถ่กู้จากพระอาจารย์เจ้า จึงมองไปยังพระองค์ด้วยความเชื่อมั่น เพราะมั่นใจว่า "พระองค์ไม่เคยทรงกระทำบาปและไม่เคยมีความเท็จออกจากพระโอษฐ์" (1 ปต 2:22; เทียบ อสย 53:9) พระเยซูเจ้าทรงให้คำนิยามว่าพระองค์ทรงเป็นองค์ความจริง และทรงกล่าวกับผู้ทำนายในหนังสือวิวรณ์ว่าพระองค์ทรงรังเกียจ "ทุกคนที่รักและปฏิบัติความเท็จ" (วว 22:15) พระองค์ทรงเปิดเผยความจริงอย่างครบถ้วนเกี่ยวกับมนุษยชาติและประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ

พระฤทธานุภาพแห่งพระพรหมทานของพระองค์ทำให้มีความเป็นไปได้ที่จะดำเนินชีวิต "ใน" และ "โดยทาง" ความจริง ทั้งนี้เพราะพระองค์เท่านั้น ที่เป็นองค์ความจริงและชื่อสัตย์อย่างครบครัน พระเยซูเจ้าคือองค์ความจริง ผู้ทรงประทานสันติแก่เรา

7. ความจริงแห่งสันติภาพต้องให้แสงแห่งคุณประโยชน์ของตน ส่องสว่างแม้ในท่ามกลาง โศกนาฏกรรมแห่งสงคราม ในพระธรรมบัญญัติว่าด้วยพระศาสนจักรในโลกสมัยนี้ บรรดาบิดาจารย์ แห่งสังคายนาวาติกันที่สอง ได้ชี้ให้เห็นว่า "แม้ว่าสงครามอันน่าเศร้าสลดได้เริ่มขึ้นแล้ว ก็มีได้ หมายความว่า การกระทำใดๆ ของคู่ปรปักษ์จะได้รับการยอมรับโดยอัตโนมัติ" [7] เพื่อเป็น เครื่องมือในการจำกัดผลร้ายจากสงครามเท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อพลเรือน ประชาคม ระหว่างประเทศจึงได้ร่วมกันตรากฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยมนุษยธรรมขึ้นในสถานการณ์ที่ หลากหลาย และด้วยวิธีการที่ต่างกันนี้สันตะสำนักได้ให้การสนับสนุนกฎหมายระหว่างประเทศนี้ และได้เรียกร้องให้เคารพและปฏิบัติตามในทันที ทั้งนี้ด้วยความเชื่อมั่นว่าความจริงแห่งสันติภาพ ดำรงอยู่แม้ในท่ามกลางสงคราม อาจกล่าวได้ว่ากฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยมนุษยธรรมนี้ น่าจะเป็นการแสดงออกที่งดงามและมีประสิทธิภาพที่สุดอย่างหนึ่ง ในการเรียกร้องให้ได้มาซึ่ง ความจริงแห่งสันติภาพ ด้วยเหตุผลนี้เองเพื่อให้เกิดการเคารพกฎหมายฉบับดังกล่าว จึงต้อง คำนึงถึงผลผูกพันทางกฎหมายที่มีต่อประชาชนทุกคน คุณค่าที่มีอยู่ของกฎหมายฉบับนี้ ต้องได้รับการ ชื่นชม และต้องมีหลักประกันในการนำกฎหมายไปใช้ให้ถูกต้อง กฎหมายฉบับนี้ต้องได้รับการ ปรับปรุงให้ทันสมัยด้วยบรรทัดฐานที่ชัดเจน ซึ่งสามารถประยุกต์ให้เข้ากับสภาพการณ์ที่ เปลี่ยนแปลงไปของความขัดแย้งที่ใช้อาวุธและการใช้อาวุธชนิดใหม่ๆ ที่สลับซับซ้อนยิ่งขึ้นใน ปัจจุบัน

8. ณ ที่นี้ ข้าพเจ้าปรารถนาจะแสดงความขอบคุณต่อองค์การระหว่างประเทศ และทุกคนที่ทำงานเป็นประจำทุกวันเพื่อประยุกต์ใช้กฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยมนุษยธรรม ข้าพเจ้า ไม่ควรละเลยที่จะกล่าวถึงทหารจำนวนมากซึ่งทำงานอันละเอียดอ่อนในการแก้ไขปัญหาความ ขัดแย้งและฟื้นฟูสภาพการณ์อันจำเป็นยิ่งเพื่อให้เกิดสันติภาพ ข้าพเจ้าขอเตือนความทรงจำของ พวกเขาเกี่ยวกับถ้อยคำของสังคายนาวาติกัน ครั้งที่ 2 ที่ว่า "ผู้ที่สมควรเป็นทหารรับใช้ประเทศชาติ ต้องถือว่าตนเป็นผู้พิทักษ์ความมั่นคง และเสรีภาพของเพื่อนร่วมชาติ และในการปฏิบัติหน้าที่ของ ตนอย่างเหมาะสมนี้ พวกเขาก็มีส่วนร่วมสร้างสรรค์สันติภาพเช่นกัน" [8] ด้วยความต้องการในส่วนนี้ จิตตาคิการคาทอลิกประจำกองทัพจึงต้องปฏิบัติหน้าที่ด้านงานอภิบาลของตน ข้าพเจ้าสนับสนุน ทั้งจิตตาคิการและวิญญานารักษ์ประจำกองทัพให้ชื่อสัตย์ต่อการประกาศความจริงแห่งสันติภาพ ในทุกๆ สถานการณ์และบริบท

9. ทุกวันนี้ ความจริงแห่งสันติภาพยังคงไม่ได้รับการยอมรับ และถูกปฏิเสธอย่างสิ้นเชิง จากการก่อการร้าย การก่ออาชญากรรม ด้วยการข่มขู่และโจมตีทำให้โลกตกอยู่ในภาวะแห่งความหวาดกลัว และไม่ปลอดภัย สมเด็จพระสันตะปาปาปอล ที่ 6 และสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 ซึ่งดำรงตำแหน่งก่อนข้าพเจ้า ได้ชี้ให้เห็นเสมอถึงความรับผิดชอบอันใหญ่หลวง ซึ่งผู้ก่อการร้ายต้องแบกรับ ในขณะที่เดียวกัน ก็ประณามยุทธศาสตร์อันไร้สติและนำมาซึ่งความตายของพวกเขา บ่อยครั้งที่สิ่งเหล่านี้คือผลพวงของลัทธิที่นำเศร้ายและวุ่นวาย ซึ่งสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 กล่าวด้วยถ้อยคำที่ว่า "ผู้ที่เข่นฆ่าด้วยวิธีก่อการร้าย แท้ที่จริงคือผู้ที่สิ้นหวังในมนุษยชาติ ในชีวิตและในอนาคต ในทัศนะของพวกเขาทุกสิ่งต้องได้รับความเกลียดชังและทำลายล้าง" [9] มิใช่เพียงแต่ลัทธิทำลายล้างเท่านั้น แต่ยังมีลัทธิคัลลิ่งศาสนาด้วย ซึ่งในปัจจุบันมักเรียกว่ากลุ่มหัวรุนแรง ที่สามารถชักจูงและส่งเสริมให้เกิดแนวคิดและกิจกรรมการก่อการร้าย นับตั้งแต่เริ่มแรกสมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2 ได้ตระหนักถึงอันตรายที่อาจเพิ่มสูงขึ้นจากกลุ่มหัวรุนแรง และท่านได้ประณามอย่างเปิดเผย ขณะเดียวกันก็ได้ตักเตือนหัตถทานในความพยายามที่จะยับยั้งความเชื่อมั่นเกี่ยวกับความจริงของตน แทนที่จะนำเสนอเพื่อให้อิสระแก่ผู้อื่นในการยอมรับ ท่านได้บันทึกไว้ว่า "การพยายามยับยั้งด้วยวิธีการรุนแรง ให้ผู้อื่นรับในสิ่งที่เราเห็นว่าเป็นความจริง คือการกระทำที่ขัดต่อศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และในที่สุดเป็นการทำความผิดต่อพระเจ้าผู้ทรงสร้างมนุษย์มาตามพระฉายาของพระองค์" [10]

10. เมื่อพิจารณาตัวอย่างใกล้ชิด ลัทธิทำลายล้างและกลุ่มหัวรุนแรง ที่เรากำลังพูดถึงนี้มีความสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้องกับความจริง ผู้นิยมการทำลายล้างปฏิเสธการดำรงอยู่ของความจริง ขณะที่กลุ่มหัวรุนแรงอ้างว่าสามารถยับยั้งความจริงได้ด้วยการใช้กำลัง แม้ว่าจะมีต้นกำเนิดและภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ลัทธิทั้งสองต่างแสดงให้เห็นความชิงชังที่เป็นอันตรายต่อมนุษย์และชีวิตของมนุษย์ และต่อองค์พระเจ้าในที่สุด อันที่จริงโคกนาฏกรรมที่เกิดขึ้นร่วมกันนี้ มีสาเหตุมาจากการบิดเบือนความจริงอันสมบูรณ์เกี่ยวกับพระเจ้า ลัทธิทำลายล้างปฏิเสธ การดำรงอยู่ของพระเจ้า และการปรากฏพระญาณของพระองค์ ในประวัติศาสตร์ ขณะที่กลุ่มหัวรุนแรงทำให้โฉมหน้าแห่งความรักและความเมตตาของพระองค์เสียรูปไป และแทนที่พระองค์ด้วยรูปเคารพตามจินตนาการของตน ในการวิเคราะห์สาเหตุของปรากฏการณ์ การก่อการร้ายของยุคสมัยนี้ สิ่งที่ต้องนำมาพิจารณา ไม่ใช่แต่เพียงสาเหตุทางการเมืองและสังคมเท่านั้น แต่ยังมีสาเหตุจากแรงจูงใจทางวัฒนธรรม ศาสนาและอุดมการณ์อันลึกซึ้งกว่าอีกด้วย

11. เมื่อคำนึงถึงความเสี่ยงที่มนุษยชาติกำลังเผชิญในยุคสมัยของเรานี้ คริสตชนทุกคนในทุกๆ ส่วนของโลก มีหน้าที่ประกาศและดำเนินชีวิตให้บริบูรณ์ยิ่งขึ้นตามแนวทาง "พระวรสารแห่ง

สันติภาพ" และแสดงให้เห็นว่าการยอมรับความจริงอันครบครันของพระเจ้าคือปัจจัยประการแรก ที่จำเป็นยิ่งในการทำให้ความจริงแห่งสันติภาพมั่นคงยิ่งขึ้น พระเจ้าคือองค์ความรักซึ่งช่วยมนุษย์ ให้อรอด เป็นพระบิดาที่เปี่ยมไปด้วยความรัก และปรารถนาจะเห็นลูกๆ ของพระองค์รักกันฉันพี่น้อง ทำงานด้วยสำนึกรับผิดชอบที่จะนำพรสวรรค์ต่างๆ ของตนมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของ ครอบครัวมนุษยชาติ พระเจ้าทรงเป็นแหล่งกำเนิดอันไม่เหือดแห่งของความหวังซึ่งได้ให้ความหมายต่อชีวิตของมนุษย์แต่ละคนและต่อชีวิต ชุมชน พระเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียวทรงทำงานทุกชิ้นเพื่อความดีงาม และเพื่อสันติภาพประสบผลสำเร็จ ประวัติศาสตร์ได้ปรากฏให้เห็น หลายครั้งหลายหนว่า การประกาศสงครามต่อพระเจ้าเพื่อขจัดพระองค์ออกไปจากจิตใจมนุษย์ จะนำพามนุษยชาติที่หวาดกลัวและขุ่นแค้นไปสู่การตัดสินใจที่หาประโยชน์มิได้ในที่สุด การตระหนักในเรื่องนี้ต้องกระตุ้นให้ผู้ที่เชื่อในพระคริสต์ ดำรงตนเป็นประจักษ์พยานด้วยความมั่นใจ ถึงพระเจ้า ผู้ทรงเป็นความจริงและความรักอันไม่อาจแยกออกจากกันได้ ดำรงตนเป็นผู้รับใช้ สันติภาพด้วยการร่วมมือกับพี่น้องคริสตชนอื่นๆ ผู้ที่นับถือศาสนาอื่นๆ และชายหญิงผู้มีน้ำใจดีทั้งหลาย

12. เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์โลกในปัจจุบัน เราให้ข้อสังเกตด้วยความพึงพอใจว่ามี สัญญาณแห่งความหวังในงานเพื่อการสร้างสันติภาพ ข้าพเจ้าคิดว่ามีตัวอย่างเช่น จำนวนความขัดแย้งด้วยการใช้อาวุธลดน้อยลง ในที่นี้เรากำลังพูดถึงการก้าวเดินอย่างระมัดระวังที่มุ่งสู่หนทางแห่งสันติภาพ แต่ก็ยังเป็นก้าวอย่างที่สามารถนำไปสู่อนาคตที่มีความสงบสุขมากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับประชาชนผู้ทุกข์ทรมานแห่งปาเลสไตน์ แผ่นดินของพระเยซูเจ้า และสำหรับผู้ที่อาศัยอยู่ในบางพื้นที่ของทวีปแอฟริกา และเอเชีย ผู้รอคอยเป็นแรมปี เพื่อให้ได้ผลสรุปที่ดีจากกระบวนการสร้างสันติภาพและการคืนดีกันที่ดำเนินมาอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างเหล่านี้เป็นสัญญาณยืนยัน ซึ่งจะต้องได้รับการตอกย้ำและทำให้เข้มแข็งด้วยความร่วมมือและการปฏิบัติที่ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย เหนืออื่นใดคือการปฏิบัติของประชาคมระหว่างประเทศ และองค์กรต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายให้ป้องกันความขัดแย้ง และนำเสนอแนวทางแก้ไขด้วยสันติให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง

13. อย่างไรก็ตาม สิ่งเหล่านี้จะต้องไม่นำไปสู่การมองโลกในแง่ดีแบบไม่เดียงสา จะต้องไม่ลืมว่า โศกนาฏกรรม ความขัดแย้งรุนแรง ถึงขั้นฆ่าพี่น้องและการทำลายล้างของสงคราม ยังคงนำมาซึ่งคราบน้ำตา และความตายอย่างไม่จบสิ้นในหลายๆ ส่วนของโลก เหตุการณ์เช่นนี้ดำรงอยู่ในที่ซึ่งมีความขัดแย้ง ที่ซ่อนตัวอย่างเหมือนเปลวไฟใต้กองถ้ำถ่าน พร้อมจะลุกโชนขึ้นใหม่และก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมหึมา บรรดาผู้มีอำนาจที่ยุงให้พลเมืองของตนเป็นอริกับประเทศอื่น แทนที่จะใช้ความพยายามทุกวิถีทางเพื่อส่งเสริมสันติภาพ ย่อมต้องแบกภาระความรับผิดชอบอัน

หนักยิ่ง ในภูมิภาคที่มีความเสี่ยงเป็นพิเศษ พวกเขาได้ทำให้ความสมดุลอันเปราะบางซึ่งได้มาจากการเจรจาต่อรองอย่างอดทน ตกอยู่ในอันตราย และได้ทำให้เกิดความไม่แน่นอนในอนาคตของมนุษยชาติและนำมาซึ่งเหตุร้ายมากยิ่งขึ้น ยังจะกล่าวอะไรได้อีกเล่าถึงเรื่องที่ว่ารัฐบาลต่างๆ ยังคงเห็นว่าอาวุธนิวเคลียร์เป็นเครื่องมือในการรักษาความมั่นคงของประเทศตน? เช่นเดียวกับผู้มีน้ำใจดีจำนวนนับไม่ถ้วน เราสามารถกล่าวได้ว่ามุมมองเช่นนี้ไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดผลร้ายเท่านั้นแต่ยังเป็นความคิดที่ผิดอย่างยิ่ง ในสงครามนิวเคลียร์จะไม่มีผู้ชนะ มีแต่เหยื่อผู้รับเคราะห์เท่านั้น ความจริงแห่งสันติภาพเรียกร้องให้ทุกคน ไม่ว่าจะเป็รัฐบาลที่ครอบครองอาวุธนิวเคลียร์โดยเปิดเผยหรือปิดบัง หรือรัฐบาลที่มีแผนที่จะซื้อหามาครอบครอง เห็นพ้องที่จะเปลี่ยนแนวทางด้วยการตัดสินใจอย่างชัดเจน และแน่วแน่และบากบั่นที่จะร่วมมือกันลดอาวุธนิวเคลียร์ให้เกิดผลอย่างก้าวหน้าต่อไป ทรัพยากรที่รอดพ้นจากการถูกนำไปใช้ในการผลิตอาวุธนี้ จะได้นำไปใช้ในโครงการพัฒนาที่จะเอื้อประโยชน์ต่อประชาชนของประเทศเหล่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาคนยากจน

14. ในเรื่องนี้ เราคงได้แต่ตั้งข้อสังเกตด้วยความสนใจในหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าค่าใช้จ่ายทางการทหารได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และการค้าอาวุธเฟื่องฟูอย่างยิ่ง ในขณะที่กระบวนการทางการเมืองและทางกฎหมายที่ประชาคมระหว่างประเทศร่วมกันก่อตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมการลดอาวุธนั้นถูกขัดขวางและเหมินเฉย อนาคตของสันติภาพจะมีขึ้นได้อย่างไร เมื่อยังคงมีการลงทุนเพื่อการผลิตอาวุธและการวิจัยที่มุ่งพัฒนาอาวุธชนิดใหม่ๆ? มีแต่เพียงความหวังว่าประชาคมระหว่างประเทศจะพบความปรารถนา และความกล้าหาญอีกครั้งหนึ่งที่จะร่วมมือกันฟื้นฟูความเชื่อมั่นขึ้นใหม่ในกระบวนการลดอาวุธ และนี่จะเป็นหลักประกันที่เป็นรูปธรรมในสิทธิที่จะมีสันติภาพสำหรับปัจเจกชนและประชาชนทุกคนอาศัยความตั้งใจจริงที่จะปกป้องความดีงามแห่งสันตินี้ องค์กรต่างๆ ของประชาคมระหว่างประเทศจะได้อำนาจกลับคืนมาเพื่อทำให้การริเริ่มกิจการงานได้รับความเชื่อถือและมีประสิทธิภาพ

15. ผู้ที่จะได้รับประโยชน์จากความมุ่งมั่นที่จะเลือกการลดอาวุธนี้ อันดับแรกคือบรรดาประเทศยากจน ซึ่งหลังจากที่ได้ยินคำสัญญามาแล้วมากมายย่อมมีความชอบธรรมที่จะเรียกร้องให้ดำเนินการที่เป็นรูปธรรมตามสิทธิในการพัฒนาของตน สิทธินี้ได้รับการยืนยันอย่างหนักแน่นอีกครั้งหนึ่งในการประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติเมื่อเร็วๆ นี้ ในโอกาสฉลองครบรอบหกสิบปีแห่งการจัดตั้งองค์การในปีนี้ พระศาสนจักรคาทอลิก ในขณะที่ยืนยันถึงความเชื่อมั่นต่อองค์การระหว่างประเทศนี้ ได้เรียกร้องให้มีการฟื้นฟูสถาบันและการดำเนินงาน อันจะช่วยให้องค์การสามารถสนองตอบต่อความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปในยุคสมัยปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในรูปลักษณะของ

ปรากฏการณ์การแผ่ขยายของโลกาภิวัตน์ องค์การสหประชาชาติจะต้องเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นในการส่งเสริมค่านิยมแห่งความยุติธรรม ความสมานฉันท์และสันติภาพในโลก พระศาสนจักรคาทอลิกด้วยความซื่อสัตย์ต่อภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากผู้อุปถัมภ์ได้อุทิศตนเพื่อประกาศ "พระวรสารแห่งสันติภาพ" ในทุกแห่งหน ด้วยความแน่วแน่ว่า พระศาสนจักรรับใช้ทุกคนที่ปากบั้นเพื่อส่งเสริมสันติภาพ พระศาสนจักรกล่าวเตือนทุกคนว่า หากจะให้เกิดสันติภาพอันแท้จริงและยั่งยืนจะต้องสร้างขึ้นบนรากฐานของความจริงเกี่ยวกับพระเจ้าและความจริงเกี่ยวกับมนุษย์ ความจริงนี้เท่านั้นที่จะสามารถสร้างความตระหนัก ความชอบธรรมและการเปิดใจต่อความรักและความสมานฉันท์ ขณะเดียวกันก็สนับสนุนทุกคนให้ทำงานเพื่อครอบครัวมนุษยชาติที่มีเสถียรภาพและความกลมเกลียวกันอย่างแท้จริง รากฐานของสันติภาพที่แท้จริงวางอยู่บนความจริงเกี่ยวกับพระเจ้าและมนุษย์

16. ในบทสรุปของสารฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอกล่าวเป็นการเฉพาะมายังผู้ที่เชื่อในพระคริสต์ทุกคน ขอเชื้อเชิญพวกเขาอีกครั้งหนึ่ง ให้เป็นศิษย์ที่มีความตั้งใจจริงและมีจิตใจเปิดกว้างของพระองค์ พี่น้องชายหญิงที่รัก เมื่อเราได้ฟังพระวรสาร เราเรียนรู้ที่จะสร้างสันติภาพบนความจริงในชีวิตประจำวันอาศัยแรงบันดาลใจจากบัญญัติแห่งความรัก ชุมชนทุกแห่งควรเริ่มการจัดกระบวนการศึกษาและการเป็นประจักษ์พยานยืนยันออกไปในวงกว้าง โดยมุ่งให้ทุกคนตระหนักถึงความจำเป็นที่จะเพิ่มพูนความชื่นชมในความจริงแห่งสันติภาพให้มากยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกันข้าพเจ้าขอให้มีการสดุดีนามมากขึ้น ด้วยเหตุว่าสันติภาพคือพระพรของพระเจ้า เป็นพระพรที่ได้รับจากการวิงวอนอย่างไม่หยุดยั้ง โดยอาศัยความช่วยเหลือของพระเจ้าการประกาศและการเป็นประจักษ์พยานต่อความจริงแห่งสันติภาพก็จะมีค่าน่าเชื่อถือและสว่างไสวมากยิ่งขึ้น ด้วยความไว้วางใจและความผูกพันในฐานะบุตรชายหญิง ขอให้เราเพ่งมองไปยังพระแม่มารีย์ พระมารดาของเจ้าชายแห่งสันติ ในวาระขึ้นปีใหม่นี้ ให้เราวอนขอพระนางให้ทรงช่วยเหลือประชากรทั้งหลายของพระเจ้า ไม่ว่าจะพวกเขาจะอยู่แห่งหนใด ให้ทำงานเพื่อสันติภาพและได้รับการชี้นำ ด้วยแสงสว่างแห่งความจริงที่ทำให้มนุษย์เป็นอิสระ (เทียบ ยน 8:32) โดยอาศัยคำวิงวอนของพระนางมารีย์ ขอให้มนุษยชาติทั้งมวลเพิ่มพูนความเลื่อมใสในความดีพื้นฐานนี้ และปากบั้นให้ความดีนี้ปรากฏเป็นจริงมากขึ้นในโลกของเรา เพื่อมอบอนาคตอันปลอดภัยและสงบสุขยิ่งกว่าเดิมแก่ชนรุ่นต่อไป

จากวาติกัน 8 ธันวาคม 2005

พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16

-
- [1] สารเรียกร้องถึงผู้นำในประเทศที่อยู่ในภาวะสงคราม (1 สิงหาคม 1917) : AAS 9 (1917), 423
- [2] ข้อ 77
- [3] อ้างแล้ว, ข้อ 78
- [4] สมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2, *สารวันสันติสากล ปี 2004*, ข้อ 9
- [5] เทียบ สมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2, *พระดำรัสต่อที่ประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติ ครั้งที่ 5* (5 ตุลาคม 1995), ข้อ 3
- [6] *De Civitate Dei*, XIX, 13
- [7] ข้อ 79
- [8] อ้างแล้ว
- [9] *สารวันสันติสากล ปี 2002*, ข้อ 6
- [10] อ้างแล้ว

